

ת"פ 62930/01/19 - מדינת ישראל נגד יפית ויטמן

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 62930-01-19 מדינת ישראל נ' ויטמן
בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יפית ויטמן

הנאשמת

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירות של גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תש"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב תשמ"ו - 1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב"), גניבת כרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 9.10.17 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, בקופת חולים כללית סניף יוספטל נהריה, גנבה הנאשמת תיק גב בצבע שחור שהיה מונח על ספסל ישיבה במקום השייך למתלוננת ואשר הכיל בתוכו תעודת זהות של המתלוננת, 1070 ₪ במזומן, ארבעה כרטיסי חיוב על שם המתלוננת כמפורט בעובדות כתב האישום. על פי עובדות כתב האישום הנאשמת עשתה כן באופן שנטלה ונשאה את הרכוש ועזבה את המקום כשהרכוש בידה ובכוונה לשללו מן הבעלים שלילת קבע וכן החזיקה הנאשמת בכרטיסי החיוב ללא הסכמת המתלוננת שהיא לקוחה של חברת האשראי ויזה כאל בכוונה להשתמש בהם או לאפשר לאחר להשתמש בהם. בהמשך לאותו מעמד, בו ביום בין השעות 12:51-13:48 או בסמוך לכך השתמשה הנאשמת לרעה בכרטיסי החיוב ובכוונה להונות בכך שביצעה באחד מכרטיסי החיוב שני שימושים לרעה בשני מקומות בנהריה בסך כולל של 469 ₪ ובכרטיס נוסף שני ניסיונות משיכת כספים מכספומט בנהריה.

3. ביום 9.7.19 בתשובתה לכתב האישום, הנאשמת הודתה חלקית בעובדות כתב האישום בכך שגנבה את התיק וכי עשתה שימוש לרעה בכרטיס אשראי שהיה בתיק רק לרכישה בבית עסק "סנדוויץ בר דניאל".

לגבי שימוש נוסף כפרה הנאשמת וכן כפרה במיוחד לה לגבי ניסיונות נוספים לשימוש בכרטיס האשראי. כמו כן הסכימה ב"כ המאשימה להגשת כל תיק החקירה והמוצגים במקום חקירה נגדית במסגרת פרשת התביעה.

פרשת התביעה

4. במסגרת פרשת התביעה הוגש תיק מוצגים כמפורט להלן:
- ת/1 - הודעת המתלוננת - הגב' לובוב סילצ'נקו - עדת תביעה מספר 2 .
- ת/2 - הודעת העדה הגב' ליטל אמיר - עדת תביעה מספר 1 .
- ת/3 - פלט מחשב עם פירוט העסקאות שבוצעו וניסיונות לביצוע משיכות כספים - העדה הגב' ליטל אמיר - עדת תביעה מספר 1.
- ת/4 - חשבונית "סנדוויץ בר דניאל".
- ת/5 - מזכר מיום 11.10.17 עד התביעה דוד אבוחצירה - עד תביעה מספר 5.
- ת/6 - דיסק מצלמות אבטחה .
- ת/7 - דו"ח צפייה מיום 11.10.17 - עד תביעה מר עאדל עמאר - עד תביעה מספר 4.
- ת/8 - מזכר מיום 7.11.17 - עד תביעה מר עאדל עמאר - עד תביעה מספר 4 .
- ת/9 - מזכר מיום 18.6.18 - עדת תביעה הגברת שרית כהן - עדת תביעה מספר 3.

הודעת המתלוננת - הגברת לובוב סילצ'נקו

5. המתלוננת מסרה הודעתה ביום 9.10.17 (ת/1) . בהודעתה סיפרה המתלוננת שהיתה בקופת החולים הכללית בסניף יוספטל וקנתה תרופות והיתה צריכה התחייבות לבדיקות. המתלוננת סיפרה שהניחה את התיק על הספסל מול פקידות הקבלה ודיברה עם אנשים וכאשר הסתובבה לא ראתה את התיק. עוד אמרה המתלוננת בהודעתה: "אני ראיתי ליד הכיסא שלי אישה מבנה גוף שמן לבשה חולצה שחורה עם כיתוב על הגב שלה שהיה לי מוזר למה היא הסתובבה לידי כל הזמן ולאחר כמה רגעים לא ראיתי את האישה וגם לא את התיק". באשר לתכולת התיק אמרה המתלוננת: "תעודת ויזה שלי, כסף מזומן 1070 ₪. ארבעה כרטיסי אשראי (מועדון קלאב 365, כרטיס ויזה של שופרסל, ויזה לאומי קארד, ויזה H&O

אין לי מספרי כרטיסים, אני התקשרתי לחברת ויזה וביטלתי את הכרטיסים ואמרו שכבר בוצעו מספר עסקאות בחלק מהכרטיסים".

הגב' ליטל אמיר

6. הודעת העדה הגברת ליטל אמיר הוגשה בהסכמת הצדדים (ת/2). העדה עובדת כחוקרת במדור חקירות ומודיעין בחברת cal המנפיקה כרטיסי אשראי, בין היתר כרטיס אשראי "ויזה". מת/2 עולה כי העדה מסרה שכרטיס האשראי המסתיים בספרות 0711 הונפק על שם המתלוננת ונחסם לשימוש בתאריך 9.10.17 בשעה 14:04 לבקשת המתלוננת בשל גניבת הכרטיס. עוד עולה מההודעה כי טרם חסימת הכרטיס לשימוש לא נעשו בו פעולות של שימוש לרעה אך בוצעו ניסיונות למשיכת כספים. זאת ועוד, עולה מהודעת העדה שכרטיס נוסף שמסתיים בספרות 4335 שהונפק על שם המתלוננת נחסם לשימוש בשעה 13:54 ומבדיקת העדה עולה כי טרם חסימת הכרטיס לשימוש נעשו בו שתי פעולות של שימוש לרעה.

פרשת הגנה

עדות נאשמת - סתירות מהותיות בעדותה

7. במסגרת פרשת ההגנה העידה הנאשמת בלבד. בחקירתה הראשית סיפרה הנאשמת כי הגיעה במועד הנקוב בכתב האישום עם בתה לקופת החולים וכי בתקופה זו היתה במצב קשה, גרושה עם שישה ילדים. וכך סיפרה הנאשמת:

"אז בתי בקשה לאכול, היא קטנה, אמרתי לה שאין לי כסף, בתיק מצאתי ויזה וזה השימוש היחיד שעשיתי בה, שום שימוש אחר לא. זה היה להתקשר לסנדוויץ בר דניאל והזמנתי שישה באגטים לילדים. דרך הטלפון הוא ביקש רק מספר כרטיס. כשהוא הגיע הוא לא ביקש אפילו תעודת זהות. נתן לי את הבאגטים והלך. אחר כך אמרתי אני חייבת להיפטר מהתיק, פחדתי שישאר אצלי, היה שם פח ירוק בעין שרה. לקחתי את התיק, זרקתי אותו שם בפח ירוק, עם הת"ז והכל, הנחתי אותו פשוט שם. שמי שימצא יוכל אולי להחזיר. שמתי את התיק שם והלכתי, חוץ מהבאגטים לא השתמשתי בשום דבר אחר. לא ניסיון משיכות, לא היה שום כסף בארנק, אני מוכנה ללכת למכונת אמת. 20 ₪ או 10 אגורות שהיו שם. לא היה שום כסף שקר וכזב. אני מודה במה שעשיתי שבאמת עשיתי אין לי מה לשקר. הודיתי שלקחתי את התיק הזמנתי לילדים שלי אוכל, היו רעבים, לא מעבר לכך".

8. בחקירתה הנגדית אישרה הנאשמת כי ככל הנראה הגיעה לקופת החולים בשעה 11:30 ולשאלת ב"כ המאשימה מי הילדים הנראים איתה בסרטון השיבה: " ילדים שהיו בקופת החולים מה הם קשורים אלי? ילדה אחת שהיתה עמי זו בתי. כל השאר אינני מכירה אותם". כן אשרה הנאשמת כי גנבה את התיק בשעה 12:05 וכי מיד לאחר גניבת התיק עזבה את המקום. הנאשמת אמרה בחקירתה הנגדית כי נסעה ברכבה לכיוון עין שרה וכאשר עומתה עם דבריה בחקירתה שלא אמרה זאת, השיבה כי לא נשאלה בחקירה לאן נסעה או אם נסעה. כמו כן אשרה הנאשמת בחקירתה הנגדית כי התיק היה איתה כל הזמן וכי רק כאשר הגיעה לעין שרה הסתכלה מה יש בתוך התיק וכי בתוך התיק היו לדבריה "ויזה, בעצם היו כמה ויזות, היו הרבה ויזות, אולי 3, 4 שמתוכן השתמשתי באחת. היה שטר אדום של 20 שקלים ו - 30 אגורות משהו כזה שאני זוכרת. וזהו. מסמכים, תעודות זהות" (עמ' 7 ש' 10-11).

9. כאשר עומתה הנאשמת עם הטענה כי בתוך התיק היה כסף מזומן בסך של 1,070 ₪ השיבה "שקר וכזב" ואולם כאשר נשאלה שאלות רבות ביחס לליבת האישומים השיבה שלא זכרה. כך למשל כאשר נשאלה באיזו שעה הזמינה את האוכל השיבה שאיננה זוכרת כמו גם ביחס לשאלה מאיזה מכשיר טלפון ביצעה את ההזמנה והשיבה לעניין זה: " לא זוכרת של מי הטלפון, טלפון שהיה אצלי, לא זוכרת, של הבת שלי". גם כאשר לשאלות פשוטות כגון היכן מצוי בית העסק ממנו הזמינה השיבה הנאשמת שאיננה יודעת כאשר מדובר בבית עסק המצוי בעיר נהריה בשדרות הגעתון, עיר מגוריה ולעניין זה השיבה הנאשמת: "אז זה נמצא בנעתון. אתה שואל אותי שאלות מצחיקות". אך מנגד ידעה להשיב באופן מדויק ואף תיקנה את ב"כ המאשימה ביחס לזמן שחלף מאז שהזמינה את המשלוח ועד אשר המשלוח הגיע וכך השיבה הנאשמת לב"כ המאשימה:

"ש. תסכימי איתי שלוקח זמן עד שהאוכל מוכן ועד שמביאים את ההזמנה, בסביבות 60 דקות.

ת. זה לא 60 דקות, זה בערך 40 דקות".

10. כאשר להשלכת התיק, סיפרה הנאשמת בחקירתה הראשית "כשהוא הגיע הוא לא ביקש אפילו תעודת זהות. נתן לי את הבגטים והלך. אחר כך אמרתי אני חייבת להיפטר מהתיק, פחדתי שיישאר אצלי, היה שם פח ירוק בעין שרה. לקחתי את התיק, זרקתי אותו שם בפח הירוק עם תעודת הזהות והכל הנחתי אותו פשוט שם שמי שימצא יוכל אולי להחזיר. שמתי את התיק שם והלכתי...".

בהמשך, בחקירתה הנגדית סתרה עצמה מספר פעמים הנאשמת ואמרה את הדברים הבאים:

"ש. אכלת שם ומתי זרקת את התיק?

ת. באותו רגע שהשליח. בוויזה שהשתמשתי בכרטיס וזרקתי בתוך פח האשפה.

ש. אני מבין שבעצם אחרי שהשליח הביא לכם את האוכל זרקת את התיק?

ת. לא. לפני שהשליח הגיע זרקתי כבר את התיק. מה שנשאר לי זה מספר הכרטיס...

...לפני שהשליח הגיע אלי השארתי רק את הכרטיס. ברגע שביצעתי ההזמנה והתקשרתי זרקנו את התיק. השליח לא ראה אצלי תיק. היה לי רק את הכרטיס והמספר".

11. בהמשך החקירה הנגדית ניסתה הנאשמת בעדותה להרחיק עצמה מהשעה המצוינת בכתב האישום לניסיונות שימוש בכרטיסי האשראי וכמי שעשתה שימוש בכרטיס האשראי. כך למשל בהמשך עדותה ובחקירתה הנגדית אמרה הנאשמת את הדברים הבאים:

"בזמן שהזמנתי את האוכל, לפני שהשליח הגיע, אני מדגישה לפני שהגיע מן הסתם התיק היה אצלי כי גנבתי

אותו מקופת החולים אז היה אצלי. לפני שהשליח הגיע אלינו אלי ואל הילדה שלי זרקתי אותו על מנת שהוא לא יהיה לידי".

כאשר עומתה הנאשמת עם ניסיונות השימוש בכרטיס האשראי שברשותה לא נתנה הנאשמת הסבר לראיות שלחובתה:

ש. איך את מסבירה לי שבשעה 12:23 כשהתיק נמצא אצלך בוצע ניסיון למשיכת כסף באחד מכרטיסי האשראי שהיו בתוך התיק של המתלוננת?

ת. אין לי מושג תביא לי צילום שאני ניסיתי למשוך כסף. אני לא ניסיתי להשתמש בשום כרטיס, רק להזמין אוכל. היו שם 10 כרטיסים, למה שאנסה למשוך מכרטיס אחד ולא מ 10? מאיפה יש לי קוד?

12. גם כאשר התבקשה הנאשמת על ידי בית המשפט להסביר כיצד יתכן שבזמן שהתיק היה ברשותה נעשה ניסיון לעשות שימוש בכרטיס האשראי של המתלוננת, הנאשמת ניסתה להתחמק מתשובה והשיבה:

" לשאלת בית המשפט :

ש. התובע אומר וגם לפי חומר החקירה בשעה 12:23 היה ניסיון של משיכת כספים שלא צלח בעזרת קוד שגוי. אין מחלוקת כי בשעה 12:47 הוצעה ההזמנה של הסנדוויצ'ים. כלומר בשעה 12:23 כרטיס האשראי היה בחזרתך בלבד. איך את מסבירה זאת שנעשתה פעולה כאשר זה היה בחזרתך?

ת. אין לי מושג. יש גם אפליקציה של משיכת כספים. לא ניסיתי למשוך. אם יש מצלמות בבנק רואים . יש מצלמות בכל כספומט".

דין והכרעה

לאחר שעיינתי בראיות התביעה שהוגשו לעיוני ולאחר ששמעתי עדותה של הנאשמת, לא נתתי אמון בעדותה ולגרסתה ומצאתי אותה שקרית כמפורט להלן:

13. ראשית אציין כי עדותה של המתלוננת הוגשה בהסכמה ללא שההגנה ביקשה לחקור בחקירה נגדית את המתלוננת (ת1). המתלוננת סיפרה בעדותה כי ביקרה בסניף קופת החולים לקראת השעה 11:40 וקנתה תרופות. בשלב מסוים הניחה את התיק על הספסל מול הפקידות מול דלפק המזכירות ודיברה עם אנשים וכאשר הפנתה גופה לעבר התיק הבחינה שהתיק לא נמצא. המתלוננת סיפרה בעדותה ששאלה אנשים שהיו במקום ואף חיפשה בעצמה את התיק אך לא מצאה את התיק. כאשר נשאלה המתלוננת מה היה בתוך התיק והשיבה בפירוט: "תעודת זהות שלי, כסף מזומן 1070 ₪. ארבעה כרטיסי אשראי (מועדון קלאב 365, כרטיס ויזה של שופרסל,

ויזה לאומי קארד, ויזה O & H, אין לי מספרי הכרטיסים, אני התקשרתי לחברת ויזה וביטלתי את הכרטיסים ואמרו לי שכבר בוצעו מספר עסקאות בחלק מהכרטיסים".

ב"כ הנאשמת טענה כי המתלוננת לא נשאלה בחקירתה במשטרה כיצד היא זוכרת שהיו לה בתיק 1070 10 במזומן וכי הנאשמת טוענת כי בתוך התיק הגנוב לא היה כסף מזומן בסכום שנקבה בו המתלוננת. בכך, יש לדידה של ההגנה כדי לפגום בראיות באשר לסכום הכסף המזומן שהיה בתוך התיק שגנבה הנאשמת. ככל שהמתלוננת לא נחקרה בחקירה נגדית על ידי ההגנה וזאת מרצון ההגנה, יש בכך כדי להצביע על השלמה עם גרסת המתלוננת גם באשר לתכולת התיק שנגנב על ידי הנאשמת. לעניין זה ראו : ע"פ 639/79 אפללו נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 566, 561 (1980), ע"פ 9141/10 אברהם סטואר נגד מדינת ישראל.

לעניין זה ראו עוד הדברים שנכתבו על ידי השופטת ברק ארז:

"נקודת המוצא היא, שבדרך כלל, כאשר בעל דין נמנע מחקירה נגדית של עד מבלי שהציג הסבר סביר להימנעותו זו, ההנחה היא כי אינו חולק על דברי העד, ועל בית המשפט להביא עובדה זו בבואו להעריך את משקלה הראייתי של אותה עדות (ראו למשל: ע"פ 7653/11 ידען נ' מדינת ישראל, 26.7.2012 (להלן: עניין ידען), בפסקה 40; יעקב קדמי על הראיות, חלק רביעי 1952-1953 (2009)). הגיונה של הנחה זו נעוץ בהכרה בתרומתה המשמעותית של החקירה הנגדית לבירור האמת ולהערכה נכונה של משקל העדות (עניין ידען, שם) (ע"פ 5606/10 בוניפד נ' מדינת ישראל, פס' 27 (2012))."

לפיכך, הרי שיש בקבלת הודעת המתלוננת ראייה קבילה שמשקלה גבוה. בשים לב לעובדה שלאחר ששמעתי גרסת הנאשמת לא נתתי אמון בגרסה זו וגרסתה לא הותירה ספק באשר לאשמתה ביחס לכל העובדות המפורטות בכתב האישום. שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמת הנאשמת ביחס לגניבת הכסף שהיה בתיק שנגנב על ידה.

14. אין מחלוקת כי על פי הראיות שהוצגו בפני כי התיק שנגנב היה בחזקת הנאשמת. השאלה שבמחלוקת מתייחסת להחזקת התיק במועד ביצוע העבירות המיוחסות לנאשמת באשר לשימוש בכרטיס האשראי הגנוב. איני נותנת אמון בעדותה של הנאשמת אשר סתרה עצמה סתירות פנימיות מהותיות באשר להשלכת התיק לפח האשפה, תיק שלא נמצא כלל ולא נתפס. התרשמתי שהנאשמת מנסה להרחיק עצמה מהשעות הרלוונטיות לביצוע העבירות, תוך הסטת הדיון על ידה והתמקדות בעובדה כי רכשה אוכל לילדיה. לעניין זה אפנה לדברים אותם מסרה הנאשמת בחקירתה (ת/10) :

" אני רואה את עצמי במצלמות אותי ואת הבת שלי ולקחתי את התיק למה? בלי סיבה אני חולת נפש כי יש לי הפרעה אני רואה משהו אני גונבת. מה חשבתי שיש כסף ואני גרושה אם חד הורית עם שש ילדים רציתי כסף גנבתי. מה קרה. מה יעשו לי. לא היה כסף, היה כרטיס אשראי הילדים שלי היו רעבים הזמנתי מהסנדוויץ' בר אוכל ונתתי להם אוכל הזמנתי הכל בסדר מה אני שקרנית מה יעשה לי השופט אוכל לילדים. ואחר כך זרקתי את הארנק את הכרטיסים ואת

הויזות. לקחתי הכל. היה 20 שקל ואת כל הכרטיסים והתיק זרקתי בפח בעין שרה. אני אורמת לך הילדים שלי היו רעבים ואני על הפנים הילדים שלי היו רעבים זה הכל הזמנתי מהשליח אוכל וזרקתי את הכרטיס".

בהמשך אמרה הנאשמת את הדברים הבאים:

"ש. מה עכשיו בכל פעם שלא יהיה לך כסף ואין כסף את תגנבי?

ת. ממש לא, אני רואה כל יום מה אני גונבת כל יום. נראה לך הייתי במעצר אולי העבירה הזו אחרי הסופר בקריות עברו כמה שנים שם גנבתי אוכל לא עשו לי כלום".

15. המסלול שעשתה הנאשמת בתוך קופת החולים עובר לביצוע העבירות מעיד על תכנון מוקדם ועומד בסתירה לעדותה ביחס לחלקים מסוימים הנראים בסרטון שהוגש במסגרת ראיות התביעה. מסעה של הנאשמת החל בהגעתה לקופת החולים סניף יוספטל בנהריה בשעה 11:32 כעולה **מת/7** (וכפי שעולה מצפייה בדיסק מצלמות של קופת החולים **ת/6**) כמפורט להלן:

סרטון 1

14.1. הנאשמת נראית נכנסת לקופת החולים בשעה 11:32:20 לבד ולאחר מכן נכנסת בתה, כך לפי עדותה (**להלן: "הילדה בוורוד"**) ונערה נוספת (**להלן: "הנערה"**) והן מתייצבות לצדה. הנאשמת מוסרת לנערה כרטיס לצורך שימוש בעמדת הכניסה כשהילדה בוורוד מצטרפת אליה.

14.2. הנאשמת מתייצבת בעמדת המזכירות כשלצדה הנערה והילדה בוורוד יושבת על הספסל וילד עם בגדים כחולים (**להלן: "הילד בכחול"**) יושב לצדה.

14.3. בשעה 11:35:48 עוזבים הנאשמת, הנערה, הילדה בוורוד והילד בכחול את עמדת המזכירות.

14.4. בשעה 11:45:00 נראית הנאשמת חוזרת לעמדת המזכירות כשהילדים והנערה עומדים בכניסה ואליהם מצטרפת ילדה נוספת עם בגדים לבנים ובשעה 11:46:28 פונה הנאשמת לנערה ויוצאת מתחומי מצלמה זו.

14.5. בשעה 11:59 יוצאים הילדים מחוץ לקופת החולים. בשעה 12:00 הילדה בוורוד נכנסת ויוצאת מקופת החולים לסירוגין. כל הילדים נראים יוצאים ונכנסים לסירוגין.

14.6 בשעה 12:02 חוזרת הנאשמת לעמדת המזכירות והילדים עומדים בכניסה וממתינים לה. הנאשמת ניגשת לילדים ומדברת איתם וחוזרת לעמדת המזכירות. הנאשמת מתיישבת על כיסא שעליו מונח התיק הגנוב וקוראת לילדים.

14.7 בשעה 12:04 נראית הנאשמת קוראת לשתי הנערות והן עומדות ליד הכיסא עליו יושבת הנאשמת כשמאחוריה על הכיסא התיק הגנוב (ניתן ללמוד זאת מצפיה אף ללא שמע).

14.8 בהמשך, יוצאות הנערות לקרוא לילדים הקטנים שמחוץ לקופת החולים, כל הילדים נכנסים ועומדים סביב הנאשמת בעודה יושבת על הכיסא כשמאחוריה על גבי הכיסא התיק הגנוב. הנאשמת נראית מדברת עם הילדים (חמישה במספר), הם עומדים מסביבה וסביב הכיסא מול דלפק המזכירות ובשעה 12:05 לוקחת הנאשמת את התיק הגנוב ויוצאת עם כל הילדים מהמקום. בהמשך נראית המתלוננת מחפשת את התיק.

16. בחקירתה הראשית סיפרה הנאשמת כי הגיעה לקופת החולים וכי על הכיסא/ספסל ביציאה מקופת החולים היה תיק וכי היא לא ידעה של מי התיק ועל פי עדותה: **"לא ידעתי של מי הוא, ראיתי את התיק שהוא עומד שם הרבה זמן, לא ידעתי של מי הוא. כשבאנו לצאת מקופת החולים לקחתי את התיק ויצאתי"**. צפייה בסרטון המצלמות מלמד שהתיאור אותו מתארת הנאשמת שונה מהעובדות. מהתיעוד עולה כי עובר לגניבת התיק, הנאשמת ישבה ליד דלפק המזכירות ולא בספסל בכניסה. זאת ועוד, לא מדובר בתיק שנשכח על ידי אדם כלשהו אלא הונח על הכיסא בעוד המתלוננת עומדת בסמוך ומדברת עם המזכירה שמאחורי דלפק הקבלה. לפיכך, הדברים אותם מסרה הנאשמת בעדותה הראשית לא רק שסותרים את העובדות אלא שמלמדים על ניסיונה של הנאשמת למזער את מעשיה ואת נסיבות הגניבה, הגם שהנאשמת מודה בכך. לאחר שצפיתי בסרטון המצלמות שוכנעתי כי לא יכולה להיות מחלוקת כי מעשיה של הנאשמת תוכננו היטב ואף אציין כי לצורך כך אף עשתה שימוש בילדים שהיו במחיצתה, בין אם מדובר בילדיה ובין אם מדובר בילדים אחרים, וזאת על מנת להוציא את תכניתה מהכוח אל הפועל.

17. הנאשמת אמרה בחקירתה במשטרה כי איננה יודעת מי הילדים שנראים אתה בסרטון והשיבה בחקירה נגדית בעניין זה: **"לא יודעת הייתי עם הילדה שלי בת השש שאר הבנות האלו לא יודעת מי הם והם לא קשורות אלי זה אני גנבתי זה הכל" (ת/10)**. בעדותה בבית המשפט, הנאשמת סיפרה בחקירתה הנגדית כי למעט בתה ששהתה במחיצתה היו ילדים ששהו אותה עת בקופת החולים ואיננה מכירה אותם ואולם מצפייה בסרטון עולה כי אין מדובר בילדים זרים לנאשמת. הנאשמת מדברת איתם (ואף נותנת את כרטיס קופת החולים בכניסה לנערה שהגיעה אתה) והם נראים מחכים לה ועוזבים עמה את קופת החולים יחד עם התיק הגנוב. יתירה מכך, ניתן לראות בבירור שהנאשמת יושבת על הכיסא במתחם הכניסה לקופת החולים, משוחחת עם פקידת הקבלה ובשלב מסוים קוראת לחלק מהילדים ששהו מחוץ לקופת החולים להיכנס. הילדים נכנסים לתוך קופת החולים מקיפים את הנאשמת עד אשר היא גונבת את התיק וחומקת יחד איתם מקופת החולים.

18. כעולה **מת/4**, בשעה 12:47, בחלוף זמן ניכר ביצעה הנאשמת עסקה טלפונית והזמינה אוכל מבית העסק "סנדוויץ בר דניאל" שבשדרות הגעתון 19 בנהריה. ההזמנה בוצעה לרחוב שדרות שזר מספר 25 תוך שהזדהתה בשם סיוון, שם בדוי וזאת תוך שעשתה שימוש באמצעות מספר כרטיס אשראי שמסתיים בספרות 4335 הנאשמת מודה בעובדות אלה.

19. בשעה 12:23 בוצע ניסיון למשיכת כסף מכספומט והבקשה סורבה לאחר הקשת קוד שגוי. אין מחלוקת כי בשעה זו התיק שנגנב על ידי הנאשמת היה בחזקתה. הנאשמת נשאלה בחקירתה הנגדית כיצד היא מסבירה שבוצע שימוש בכרטיס אשראי כשהתיק היה בחזקתה ואולם לא סיפקה כל הסבר לעניין זה והשיבה:

"אין לי מושג. תביא לי צילום שאני ניסיתי למשוך כסף. אני לא ניסיתי להשתמש בשום כרטיס, רק להזמין אוכל. היו שם 10 כרטיסים, למה שאנסה למשוך מכרטיס אחד ולא מ - 10 ? מאיפה יש לי קוד? "

20. אי מתן הסבר לראיות מסבכות או מתן הסבר בלתי סביר יש בהם כדי למוטט את אמינות גרסת נאשם. הסבריו של נאשם לראיות שלחובתו ולראיות המסבכות צריך להיות מגובה בראיות או עדויות כלשהן ובמקרה שלפנינו לא רק שאין לנאשמת כל הסבר לראיות שלחובתה, אלא שגרסתה לפיה השליכה את התיק לפני הגעת השליח לא יכולה לסייע לה שכן ניסיון למשיכת כספים באמצעות הקשת קוד שגוי נעשה בשעה 12:23 בעוד שהעסקה הטלפונית בה מודה הנאשמת נעשתה לאחר מכן בשעה 12:47.

21. בעניין שקרי נאשם הרי שניתן לראות בשקריו של נאשם ראייה עצמאית המהווה סיוע לראיות התביעה, מקום שבו מדובר בשקרים מהותיים וכך הוא בעניינו. לעניין זה ראו ע"פ 814/81 אל שבאב נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(2) 826, 833 (1982); ע"פ 557/06 **עלאק נ' מדינת ישראל**, פסקה 28 (2007); ע"פ 1645/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 22 (3.9.2009); ע"פ 3731/12 **סוילם נ' מדינת ישראל**, פסקה 75 (11.11.2014).

22. הנאשמת ניסתה בעדותה להתחמק משאלות שהופנו אליה באשר לראיות שלחובתה והשיבה שאיננה זוכרת ואף הוסיפה:

"אפתור לך את הסיטואציה. אני מטופלת פסיכיאטרית, תראה את זה גם בחקירה, שותה כדורים פסיכיאטרים. לא זוכרת לפני ולא זוכרת אחרי, תראה גם מה אמרתי לחוקר. מה שעשיתי זה מה שביצעתי".

חרף זאת, בעדותה עמדה על עובדות אותם זכרה במפורט. כך למשל, כאשר נשאלה כמה זמן חלף מאז שהזמינה את הבאגטים ועד שהשליח הגיע, עמדה על כך שמדובר ב- 40 דקות ולא 60 דקות כפי שטען ב"כ המאשימה. זאת ועוד, הנאשמת עמדה על כך שהיא זוכרת שאת התיק שגנבה זרקה לפח האשפה לפני

שהשליח הגיע.

23. באשר לגרסת הנאשמת לפיה השליכה את התיק לפח האשפה הסמוך וזאת לפני הגעת השליח הרי שאינני נותנת אמון בגרסה זו. ראשית אציין כי הנאשמת סתרה עצמה בעניין זה מספר פעמים. כך למשל בחקירתה הראשית ציינה אמרה הנאשמת: "...כשהוא הגיע הוא לא ביקש אפילו תעודת זהות. נתן לי את הבאגטים והלך. אחר כך אמרתי אני חייבת להיפטר מהתיק, פחדתי שיישאר אצלי, היה שם פח ירוק בעין שרה. לקחתי את התיק זרקתי אותו שם בפח הירוק עם ת"ז והכל הנחתי אותו פשוט שם".

מעדות זו עולה כי הנאשמת השליכה את התיק לפח לאחר הגעת השליח. בחקירתה הנגדית עשתה הנאשמת כל הניתן לשכנע את בית המשפט כי את התיק הגנוב השליכה לפח האשפה לפני הגעת השליח וכך השיבה הנאשמת:

"ש. אכלת שם ומתי זרקת את התיק?"

ת. באותו רגע שהשליח. בוויזה שהשתמשתי בכרטיס וזרקתי בתוך הפח אשפה.

ש. אני מבין שבעצם אחרי שהשליח הביא לכם האוכל, זרקת את התיק?

ת. לא. לפני שהשליח הגיע זרקתי כבר את התיק. מה שנשאר לי זה מספר הכרטיס.

...

ש. את אמרת שזרקת את התיק אחרי שהגיע השליח ואחרי שאכלת. אחרי שהגיע האוכל, עכשיו את אומרת שזרקת את התיק עם תכולתו לפני שהגיע האוכל לאחר ביצוע ההזמנה, אני שואל מה הגרסה הנכונה?

ת. לפני שהשליח הגיע אלי השארתי רק את הכרטיס. ברגע שביצעתי את ההזמנה והתקשרתי זרקנו את התיק. השליח לא ראה אצלי תיק. היה לי רק את הכרטיס והמספר".

24. אם לא די בכך הרי שבחקירתה במשטרה ציינה הנאשמת:

"לא היה לי כסף, היה כרטיס אשראי הילדים שלי היו רעבים הזמנתי מהסנדוויץ בר אוכל ונתתי להם אוכל הזמנתי הכל בסדר מה אני שקרנית מה יעשה לי השופט אוכל לילדים. ואחר כך זרקתי בפח בעין שרה".

25. לאור כל האמור לעיל, שוכנעתי כי התיק שנגנב על ידי הנאשמת היה בחזקתה שעה שבוצעו העבירות על ידה והעבירות לא נעברו על ידי מאן דהוא כפי שטוענת הנאשמת. המאשימה הוכיחה את האשמה המיוחסת לנאשמת מעל לכל ספק סביר והנאשמת לא הצליחה לעורר ספק באשמתה.

26. טוענת ההגנה כי המאשימה לא הביאה ראיות באשר למועד קבלת ההזמנה על ידי הנאשמת וזאת בכך שנמנעה המאשימה להביא את השליח כעד מטעמה. לא מצאתי כי יש בכך כדי להוות מחדל חקירה ואני סבורה כי עדותו של העד אין בה כדי לסייע לנאשמת שכן הנאשמת מודה בגניבת התיק, ובביצוע השימוש בכרטיס האשראי לצורך הזמנת אוכל. די בכך כדי לקבוע כי עובדות כתב האישום ואשמת הנאשמת הוכחה. אכן יש צדק במידה מסוימת בטענת ההגנה כי היה מקום להעמיק את החקירה ולגבש ראיות נוספות באשר לשימוש בכרטיס החיוב וניסיון למשיכת הכספים ואולם כאמור לאור קביעותי כמפורט לעיל, אני סבורה כי די בראיות שהוצגו בפני כדי לגבש את התשתית הראייתית הנדרשת לצורך הוכחת אשמתה של הנאשמת מעבר לכל ספק סביר.

27. אציין כי על פי עובדות כתב האישום, הרי שהנאשמת עשתה שימוש לרעה בכרטיסי האשראי בין השעות 12:51 לשעות 13:48 ואולם על פי הראיות עולה שהנאשמת עשתה שימוש לרעה בין השעות 12:23 ועד השעה 13:48 שכן ניסיון למשיכת כסף נעשה כבר בשעה 12:23 ולאחר מכן נעשה כאמור שימוש בכרטיס האשראי לצורך הזמנת אוכל בשעה 12:47.

28. נוכח כל המפורט לעיל, הוכיחה המאשימה את העבירות המיוחסות לנאשמת מעבר לכל ספק סביר ולא עלה בידי הנאשמת לסתור ראיות אלה או להקים ספק באשמתה ועל כן אני מרשיעה את הנאשמת בעבירות של גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, הונאה בכרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב וגניבת כרטיס חיוב - עבירה לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב.

ניתנה היום, כ"ג אייר תש"פ, 17 מאי 2020, בנוכחות הצדדים